

Objel kus Evropy. Bez spánku a na kole

Cyklista Stanislav Prokeš z Lipníku nad Bečvou skončil v závodě na 1200 kilometrů pátý. Ultramaratony si oblíbil.

Tomáš Gladiš

Lipník nad Bečvou

Když před deseti lety s kolem začínal, chtěl jen přestat kouřit a dostat se do kondice. Na závody nemyslel. Přitom teď Stanislav Prokeš z Lipníka nad Bečvou již podruhé absolvoval ultramaraton okolo střední Evropy, v němž jako druhý nejlepší Čech obsadil páté místo. Dvanáct stovek kilometrů zdolal v sedle svého kola za pětapadesát hodin. A během nich si schrupnul jen na dvě hodinky.

Společně s dalšími závod-

níky z různých koutů světa vyrazil lipenský projektant před pár týdny z polského městečka Pińczów přes Slovensko a Maďarsko do cíle v české Bystrici. „Závod spojuje čtyři partnerská města Visegrádské spolupráce,“ vysvětluje hlavní myšlenku akce Prokeš.

Prověřil své síly

Bolest, únava, rozmary počasí. S tím vším musí vytrvalec bojovat. „Fyzička není všechno, důležitá je psychická odolnost závodníka i jeho doprovodu,“ vysvětluje Prokeš. V závodě na takřka 1200 kilometrů jej letos potkaly silné bouřky a deště. Maďarskem projížděl jen pár hodin po lokálních povodních. Nic z toho jej ale nezastavilo. „Tento závod člověka kompletně prověří, tříbí se v něm charakter,“ tvrdí Prokeš.

Zatížení účastníků je přitom

enormní. Jede se totiž v kuse. A dokonce i v noci. „Každý má s sebou doprovodné auto, které mu svítí na cestu,“ vysvětluje Prokeš, který měl s sebou čtyři pomocníky. Kontrolují trasu, říkají mu kdy jít spát a hlídají, zda dost a pravidelně jí a pije. „Bez nich to nejde. Proto je ultramaraton v podstatě kolektivní sport,“ zdůrazňuje cyklista.

Stanislav Prokeš skončil v závodě okolo střední Evropy pátý, ale svůj výkon bere jen jako průměrný. „Letos jsem spal dvě hodiny. A to bylo zbytečně moc,“ lituje dnes vytrvalec jedné z chyb, kterých se dopustil. Každá zastávka je totiž zdržení. „V podobných závodech je lepší jet pomalu, ale vytrvale,“ uvědomuje si Prokeš.

Na cestě pravidelně jedl. „Základem mé stravy během

závodu byl vývar, zapékané těstoviny a rizoto,“ popisuje jídla Pro-

keš. Musel také hodně pít, každou hodinu aspoň jednu láhev. „V součtu je to za závod takový menší bazén,“ říká s úsměvem ultramaratonec. Ačkoliv to všechno zní jednoduše, mezi cyklistickými závody není snad větší extrém. „Na takovou soutěž se nedá připravit za rok. Kilometry se počítají za několik let zpětně,“ říká dvačtyřicetiletý cyklista, který najede patnáct tisíc kilometrů ročně. Na kole dojíždí i za zaměstnáním do Olomouce. „Trénink mi zabírá skoro veškerý volný čas,“ hodnotí Prokeš.

„Je to teprve začátek“

Ze závodu okolo střední Evropy se dával dohromady ještě týden. Přesto hodlá zkusit další podobné akce i v budoucnu. Láká ho třeba DOS ve Slovinsku nebo Glocknerman v Rakousku. „Cítím, že jsem teprve na začátku a ultramaratonský svět se přede mnou otvírá. Těžko se mu odolává,“ uzavírá Prokeš.

